

Cà Mau Yêu Dấu

Chuyện này đã xảy ra lâu lắm rồi ,ngay từ mùa hè năm tôi vừa học xong lớp 12 . Năm đó tôi được 18 tuổi, lứa tuổi mới lớn của mộng mơ và tò mò. Tôi được mệnh danh là hoa khôi của khối lớp 12, chẳng biết từ khi nào, nhưng dần dần tôi cũng quen đi và cứ cho đó là điều hiển nhiên. Ngày xa trường rồi cũng đến , đưa học sinh nào cũng vui buồn lẫn lộn. Riêng tôi chẳng biết nên vui hay buồn, buồn vì ngày hè phải xa bạn hay vui vì ngày hôm nay nhận được 7 lá thư tình.

Trên đường về nhà , tôi lập kế hoạch cho 3 tháng hè và cũng để đánh trống lảng mảy "cái đuôi" đang kiên nhẫn lượn lờ sau lưng. Về đến nhà, tôi dắt xe vào, nhìn ra vẫn thấy "cái đuôi" đang giả bộ uống nước sâm.

- My à! vào ăn cơm con - tiếng má gọi

- Dạ!!!!

Tôi ngạc nhiên vì hôm nay ba ăn cơm ở nhà. Bình thường ba chỉ về nhà vào buổi chiều trước giờ cơm tối. Chưa kịp thưa, thì ba đã nói:

- Ăn cơm nhanh lên ba với con đi thăm ông Chín ở Cà Mau.

- Đi mấy ngày vậy ba?

- Ba cũng chưa biết rõ, có thể 2 hay 3 tuần gì đó!

Tôi chán nản ngồi ăn cơm. Ba tôi nói đi thì không ai dám cãi, có lẽ nhờ vậy ông luôn đứng ở chức lãnh đạo. Vậy là ba tuần nghỉ hè đi đứt, không biết mình sẽ làm gì ở đó? Bây giờ nhớ lại tôi chẳng biết nên hối hận vì chuyến đi đó hay là không. Nhưng Cà Mau quả đúng là nơi đã thay đổi cả cuộc đời tôi.

Xe chờ gần nửa tiếng đồng hồ, tôi mới chuẩn bị xong. Tên lái xe quay xuống nheo mắt nhìn tôi một cái trước khi cho xe chạy. Tôi rất ghét hẳn vì sao tôi cũng không biết nữa. Có lẽ vì hẳn hay nhìn tôi với một ánh mắt rất lạ. Hẳn tên Tài và tên đem là "xế". Tôi hay gọi hẳn là anh " Tàixế".

Xe dừng lại một đêm tại thị xã Bình Minh. Tối hôm đó là một đêm buồn nhất đời tôi. Nằm trong phòng nhìn lên trần nhà , tai tôi nghe văng vẳng tiếng đế kêu hòa lẫn với giọng của Vũ Linh cao hứng trong một bài ca giọng cổ. Đang buồn thối ruột, thì có tiếng ai gõ cửa phòng. Tôi chán nản trả lời Ai đó ? Cửa không đóng!". Cánh cửa mở ra, thì kẻ đang đứng đó đã làm tôi chán hơn, tại sao không phải ai khác mà là tên Tài đáng ghét này chứ? Tôi ngồi bật dậy, hất tóc lên phía trước để che bớt đi bộ ngực không mặc áo lót, dưới lớp áo sơ-mi mỏng. Đôi mắt hẳn nhìn tôi như muốn thiêu đốt :

- Chơi bài không cô nương ?

Tôi ghét nhất ai gọi mình bằng " cô nương". Thôi mặc kệ, có hẳn nói chuyện còn hơn

là không.

- Chơi thì chơi - tôi tự cảm thấy mình lão hơn bao giờ hết.

Hắn đóng cửa lại và leo lên giường tôi ngồi xếp bằng , tự nhiên như phòng hắn vậy. Tôi và hắn chơi được ba ván bài thì tôi thắng cả ba. Hắn chơi dở chưa từng thấy, vậy mà cũng dám vác mặt rủ chơi bài. Tôi nói không muốn chơi nữa , nhưng hắn vẫn ngồi đó. Tôi không dám đuổi vì đầu sao hắn cũng là tài xế cho ba tôi hơn bốn năm nay. Hắn ngồi đó nhìn tôi đăm đăm, tôi bướng bỉnh nhìn lại thẳng vào mắt hắn. Đôi mắt hắn khá đẹp - điều này trước đây tôi chưa bao giờ biết. Bỗng nhiên tay tôi cảm thấy một cái ấm lạ lùng , hắn nắm tay tôi và gọi cả tên tôi . Tôi bất ngờ giựt tay ra, vì lấy hết sức mình nên tôi bị ngã ngửa người rớt xuống sàn nhà lạnh buốt. Không kịp kêu la tiếng nào thì đôi môi tôi đã bị kềm hãm bởi cái lưỡi tham lam của hắn. Đầu tôi lâng lâng vì cái ngã đau điếng . Lúc tôi tỉnh người lại thì hắn đang tham lam hôn khắp khuôn mặt của tôi. Tay hắn lần mò trong áo tôi, cởi áo tôi một cách tài tình , mà tôi tự hỏi chưa chắc có thể làm nhanh như vậy. Hắn hôn lên bầu vú tròn , trắng tinh của tôi, chưa lần nào có kẻ đột nhập. Đầu vú tôi sưng cứng, một cảm giác nhột nhạt dâng lên thật khó tả. Tôi muốn đạp hắn ra nhưng cả cơ thể như không còn sức. Hắn tưởng là tôi chấp nhận, hắn rà lưỡi chậm lại và định cởi quần tôi ra. Nhưng chưa thực hiện được ý định, thì tôi đã có đủ tinh thần để cho hắn một cái tát thật đau. Tôi bật dậy cài áo lại đi thẳng ra mở cửa , quay lại nhìn hắn đang còn ngờ ngác, tôi gầm lên:

- Anh ra ngay- tôi giận rung cả người .

Hắn kéo lại áo, rồi cúi gầm mặt đi ra, như một kẻ ăn trộm bị bắt quả tang. Tối gần tôi hắn mở miệng định nói gì lại thôi. Chắc hắn định nói tôi đừng nói chuyện này với ba.

Đóng cửa lại tôi nằm dài ra giường tấm tức khóc. Tôi không phải là một đứa con gái suốt đời giữ khư khư cái trinh tiết cho tới lúc lấy chồng. Đôi khi tôi cũng thấy mình tò mò chuyện ân ái, nhưng người đầu tiên trong đời phải là người tôi yêu . Đằng này kẻ đụng tới tôi lần đầu lại là hắn, kẻ tôi ghét đắng ghét cay. Càng nghĩ càng giận hắn và giận cả mình, vẫn không hiểu tại sao lúc đó mình không thể đẩy hắn ra . Tôi vùng người dậy đi vào phòng tắm , cởi hết đồ ra, lao vào vòi sen xả nước thật mạnh như để trôi hết tội lỗi. Cơ thể tôi dội bột dưới dòng nước mát. Tôi tắt nước, lau khô người, đứng trước gương nhìn thấy mình thật lạ. Trước đây tôi vẫn hay ngắm mình trong gương mà tự hào, đôi khi thậm nghĩ cơ thể này mà chỉ một người hưởng thì tiếc biết mấy. Sao hôm nay nhìn mình trong gương thấy bộ ngực mình như cao hơn, hai núm vú thì đỏ hồng nhổng lên kiêu ngạo. Tay tôi lau xuống phần mình dưới thấy còn đọng lại một ít chất nhờn , tôi tự xấu hổ với bản thân vì tôi biết có lẽ mình thích cái cảm giác nhột nhạt đó.

Sáng hôm sau, lên xe tiếp tục xuống Cà Mau, hắn nhìn tôi với ánh mắt có lỗi như van nài . Tôi phản lời đi , có lẽ vì tôi rất sợ ba nổi giận và hơn nữa cơn giận của tôi đi qua rất nhanh. Đường xuống Cà Mau thật khó đi , tôi thấy mệt mỏi trong người nên dựa

vào vai ba ngủ lúc nào không biết. lát sau, tôi nghe giọng ba đang nói chuyện với ai đó, tỉnh dậy thì thấy có một người cao tuổi đang ngồi băng ghế trước, quay đầu lại nói chuyện với ba tôi. Thấy tôi tỉnh giấc người đó mỉm cười thật khó hiểu:

- Cháu thức rồi à! Chắc đi đường xa không quen chứ gì ?

Tôi chưa trả lời ,thì ba đã nói:

- Đây là chú An ,công an khu vực , ba phải nhờ chú ấy chỉ nhà ông Chín dùm!

Tôi không biết nói gì, vì lại bắt gặp ánh mắt tên Tài đang nhìn tôi lom lom qua kính chiếu hậu. Tôi mím môi , quay nhìn ra cửa thấy thành phố Cà Mau thật là nghèo nàn, đám nhỏ "í ới " chạy theo xe.

Chẳng bao lâu con đường đưa chúng tôi đến một bến đò, một con sông không nhỏ không lớn, chạy dài hai bên là hàng dừa nước xanh mướt. Chúng tôi xuống một cái thuyền nhỏ, mà dân địa phương gọi là "giỏ lá". Chiếc thuyền đưa chúng tôi đi như là xa lắm , gần một tiếng đồng hồ trên sông. Cuối cùng chú An cũng chỉ chỗ cho thuyền dừng lại. Đó là một bến đò nhưng thật ra giống một chiếc cầu gẫy hơn, nó dùng để cập thuyền vào. Ba tôi hăng hái bước xuống trước, không đợi tôi ông đã đi thẳng vào căn nhà ngói gần đó. Tên tài xế đưa tay ra cho tôi nắm , tôi nhìn hắn không thèm đưa tay đã tự mình bước lên. Nhưng khi một chân tôi đã bước lên cầu thì chân kia bất chợt tuột khỏi thành thuyền trơn trượt. Tôi chỉ kịp la "ái" thì đã ngã xuống sông. Miệng tôi uống phải một ngụm nước phèn, chua chua mặn mặn. Trong giây phút hoảng hốt thì tôi cảm thấy một cánh tay khỏe mạnh choàng ôm ngang ngực tôi, xiết chặt đến ngộp thở, rồi từ từ đưa tôi vào gần bờ. Tôi nhắm mắt lại không biết gì nữa , chỉ cảm thấy mình được nâng lên , rồi có bàn tay nóng hổi sờ nắn thật mạnh từ bụng lên ngực. Tôi bật dậy nửa ra toàn là nước.

Chuyện sau đó tôi không nhớ rõ, chỉ biết khi mình tỉnh dậy thì đang nằm trên giường, trên mình đang mặc bộ đồ bà ba rộng thùng thình. Sau khi tôi hỏi được biết bộ đồ này là của bà Chín. Bà thật là mập nên tôi phải thắt giây lưng hết cỡ mới không tuột. Ông bà Chín nguyên là cha mẹ nuôi của ba tôi ,vì ông bà nội tôi mất sớm trong chiến tranh. Ông bà nuôi ba tôi lớn lên cho đi học nên ba tôi coi họ như ba mẹ ruột của mình vậy.

Hai ngày trôi qua chậm chạp, tôi không biết làm gì ngoài đi theo mấy đứa nhỏ hàng xóm, xem tụi nó bắt cua , câu cá. Ba tôi đã đưa ông Chín lên Cà Mau khám bệnh, tên Tài phải theo để lái xe cho ba tôi. Còn chú An thì biệt tăm từ hôm đó, mặc dù chú đã hứa sẽ trở lại dẫn tôi đi bắn chim. Hai ngày trôi qua cũng đủ để tôi thấy bao điều lạ. Đất Cà Mau như là một thế giới khác, con người ở đây sống thật gần thiên nhiên. Họ rửa chén , giặt đồ bằng nước sông, tắm cũng bằng nước sông. Con gái ở đây tắm mới lạ, lúc thì cởi trần , lúc thì mặc áo nhưng rất ít khi mặc áo lót. Con trai thì cũng chẳng kém, chỉ có quần sọt không bao giờ có quần lót. Tôi thì lại khác muốn tắm phải đợi tối khuya , ra sau nhà tắm bằng nước mưa, nhưng ngại ghê lắm vì tôi sợ ma. Ma thật thì không thấy đâu chỉ có ma người.

Một hôm tôi đang tắm , nghe sột soạt ở bụi rậm sau lưng tôi quay lại, thì bắt gặp ba thằng nhóc (thật ra chúng có lẽ cỡ tuổi tôi) đang rình. Tôi hoảng quá chạy nhanh vào nhà, lúc hoảng hồn lại thì mới thấy tức.

Ngày thứ ba tại Cà Mau cũng là ngày định mệnh của cuộc đời tôi. Chú An xuống chơi như lời hứa chú mang theo khẩu súng bắn chim. Hai chú cháu đi được một đoạn khá xa tới một cánh đồng trống. Chú chỉ tôi xem đàn cò đang ăn lúa, giải thích:

- Súng mình có chỉ bắn đạn chì , rất khó bắn chết được nó ngay, có lẽ đợi chim nhỏ hơn mình hãy bắn.

- Như cháu thích bắn cò thôi. Dễ bắn hơn mà chú.

- Được vậy để chú chỉ cháu bắn.

Chú An đứng sau lưng tôi ,vòng tay qua vai tôi giúp tôi nâng súng lên. Hơi thở của chú ầm ập phà vào vùng da gáy của tôi. Vì vóc dáng của chú hơi thấp, nên đứng xấp xỉ cao hơn tôi một chút. Người chú thật cứng rắn, tôi cảm thấy như được che chở. Chú nói thầm vào bên tai tôi: "Bắn đi , My!". Tay tôi rung lên, không cần nhắm, tôi lấy cò, khẩu súng giật mạnh. Đàn cò như không hay biết gì vẫn tiếp tục tủa lúa. Chú An vòng hai cánh tay xuống ôm eo tôi . Tôi thần thốt : "Chú....". Tôi buông khẩu súng xuống đất , và định vùng ra khỏi vòng tay, nhưng bất chợt chú siết tay mạnh và sau gáy tôi có cảm giác nhột nhột dễ chịu. Tôi đã đoán được chú đang làm gì nhưng cảm giác này thật mới lạ nên người tôi đứng im không chống cự, mắt nhắm lại tận hưởng. Đôi môi của chú tiếp tục rà trên gáy tôi, trong khi hai tay chú chậm rãi mở cúc áo tôi ra. Hai bàn tay chú lần mò vào trong ngực áo của tôi, rồi bất chợt bấm khóa mở trước thật nhanh. Bộ ngực đã căng quá sức của tôi được thả tự do, bung ra một cách kiêu hãnh. Hai bàn tay của chú thật thô và đầy vết chai sạn , chúng chà sát lên bầu vú tôi một cách tham lam.Cả người tôi run lên lấy bẫy, dựa hết vào người chú. Chú đỡ tôi ngã xuống đất thật nhẹ nhàng, bờ đất lúc đó sau cơn mưa vẫn còn ẩm ướt nhưng tôi thấy trong người như thiêu đốt . Tôi ôm siết đầu chú vào ngực mình, chú hôn ngực tôi một cách rất thông thả, không như tên Tài tham lam đáng ghét kia. Mắt tôi vẫn nhắm nghiền, răng tôi rít lên mỗi khi chú đánh đầu lưỡi như đùa giỡn trên đầu vú của tôi. Trong thâm tâm tôi vẫn biết mình đang để cho chú đi quá lối. Nhưng nữa kia của tôi thì ủng hộ một cách nhiệt tình. Chú lần mò xuống lưng quần của tôi, kéo xuống, nhẹ nhàng nâng hông tôi lên để tuột hẳn qua chân . Bên trong tôi hay mặc quần lót thật mỏng may bằng ren vì nó không ôm quá cũng không quá lỏng. Chú An tròn mắt nhìn chiếc quần lót mỏng và nhỏ bé quá không che được những gì nó nên che. Dưới đôi mắt của chú An, đám lông mơn mớn của tôi nữa ẩn nữa hiện như kiêu khích lòng kiên nhẫn của chú. Mắt chú đỏ ngầu long lên sòng sọc , tay chu mạnh bạo xé nát mảnh vải cuối cùng trên người tôi. Tôi sợ hãi khi thấy hành động đó, tôi chột tỉnh ngộ và bắt đầu vùng vẫy dữ dội. Nhưng một khi con thú đã đói thì làm sao tha cho con mồi ngon trước mắt. Chú An như điên dại, đè chặt tôi xuống, miệng thì cắn chặt đầu vú của tôi, mặc tôi khóc thét lên trong cơn sợ hãi. Tôi muốn la thật to cho chú tỉnh lại nhưng cổ họng như tắt nghẽn. Hai tay tôi bị bẻ vòng ra sau lưng, hai chân bị chú đè giang rộng. Quần

chú cộm lên cứng ngắc, chà vào chỗ kín của tôi, làm tôi chột nẩy người lên với một cảm giác rất lẫn đê mê. Người tôi không còn sức để chống cự nữa, tôi để mặc chú dầy vò, không nghĩ tới những gì có thể xảy ra. Tôi còn nhớ cái cảm giác đó cho tới bây giờ; tôi thấy một hơi nóng chèn vào âm hộ rồi đi nhanh vào trong; rất như rách da, tôi bấu chặt chú muốn thét lên. Một cơn khoái lạc khác dâng lên, hòa tan tiếng thét trong cổ họng. Chú nắc nhanh hơn một chút thì tôi đã ở giữa tầng mây, tôi không còn biết gì nữa cho dù lát nữa có chết đi tôi vẫn muốn được đi hết đoạn đường. Một dòng hơi nóng vọt thẳng vào trong tôi ,chú gục xuống ,còn tôi thì lịm đi trong khoái lạc đầu đời.

Sau lần đó tôi không giận chú, nhưng chỉ thơ thẩn một mình tiếc nuối; cho đời con gái của mình hay cho cái khoái lạc đó tôi cũng không rõ. Ngày hôm sau chú có tới thăm tôi và cho biết ba tôi đưa ông Chín trở về Sài Gòn trị bệnh, nhắn tôi cứ ở lại với bà mấy ngày hè. Sau đó chú An không tới nhà thăm tôi nữa. Lòng tôi lúc bấy giờ rối bời không biết mình sẽ ra sao? Nhưng liệu trong lúc này tôi có thể gặp mặt ba mẹ mà vẫn giữ kín được mọi chuyện.

Một tuần sau tôi nhớ chú kinh khủng, tôi thèm được gần chú mà không biết phải làm sao. Tôi cũng cảm thấy cởi mở hơn với tụi thằng Đen ,con Bé ở kế nhà. Tôi bắt đầu tham gia tắm sông với tụi nó, ba Chín phải canh chừng vì sợ tôi không biết bơi. Nhưng sau đó bà không lo nữa vì thấy tụi ở xóm không lúc nào rời tôi. Tôi mạnh dạng hơn thậm chí tắm sông không mặc áo lót. Tôi chú ý thấy bọn cu Đen hay nhìn tôi đăm đăm, tôi lấy làm thích thú. Tôi biết mình hơn bọn con Bé vì tôi có nước da trắng và thân hình bốc lửa của một người đàn bà.Nhận thức được điều đó, đám con gái dần dần xa lánh tôi.

Tôi thì không hề gì vì lúc nào cũng có kẻ làm anh hùng để hồng được kẻ cận. Tôi có cảm giác mình như một nữ chúa. Đã là một nữ chúa thì phải trả công cho bá quan văn võ, nhưng những quần thần tự nguyện của tôi không thích bổng lộc gì cả; ngoài chuyện ngoan ngoãn phục tùng tôi. Bọn nó làm đủ thứ chuyện từ tập cho tôi bơi, hái me , mận... bất cứ chuyện gì, nếu có cơ hội đụng chạm vào cơ thể tôi là khối đứn tình nguyện. Trong thâm tâm tôi biết bọn nó không ngoài mục đích lợi dụng , nhưng tôi cũng thấy thích thú nên để mặc; dù sao đi nữa tôi nghĩ chưa có đứn nào trong bọn chúng biết mùi đàn bà.

Một hôm bọn tôi cùng nhau đi coi thằng Đen biểu diễn bắt rắn . Đường đi lầy lội và xa tôi nhõng nhẽo không muốn đi nữa, bọn nó phải thay phiên công tôi đi . Suốt ngày hôm đó không thu được kết quả nào. Trên đường về tôi thật sự bức rứt trong lòng vì hai đầu vú của tôi chà sát lên lưng tụi nó suốt dọc đường, bây giờ đã cứng ngắc. Khi đi ngang qua một cánh đồng trống, trời bắt chợt đổ mưa thật to, bọn tôi chạy thục mạng vào một căn lều trống . Vừa ướt vừa lạnh, bọn con trai nhóm được đồng lửa nhỏ xiu chỉ đủ hơi nóng tay. Tôi lạnh run, hai tay chà sát vào nhau, áo tôi dính sát vào thịt da , thấy rõ như in. Tôi chợt có một ý định táo bạo để thử khiêu khích bọn chúng. Tôi chợt cởi

áo ra nhờ một đĩa hong khô dùng. Làn da trắng của tôi phơi bày ra dưới những con mắt hau háu của bọn chúng. Tôi vừa thích thú vừa hồi hộp, không biết chuyện gì sẽ xảy ra. Thăng Đen ngồi kế tôi, cũng là đứa lớn nhất trong đám (lớn hơn tôi hai tuổi), không kiên nhẫn được nữa ,nó vòng tay qua mân mê vú tôi. Tay nó ấm áp làm tôi dễ chịu, lim dim mắt. Bốn đứa còn lại không ai bảo ai ,tự động ngồi quanh tôi vuốt ve. Nữ chúa nằm dài ra như ngủ, để mặc mười bàn tay xoa bóp khắp thân thể - đây có thể gọi là một bổng lộc lớn trả cho bá quan. Khắp người tôi có một cảm giác khó tả, chạy rần rần từ đầu đến chân, nó làm âm hộ tôi rỉ ướt tự khi nào. Không khí im lặng trong lều nhường lại cho tiếng nuốt nước bọt và tiếng rên khe khẽ của tôi. Các em học sinh đều tập trung cao độ để làm một thí nghiệm mới. Chúng thay phiên nhau bú vú tôi say mê như mút chung một cây kem lần lượt không dành dứt. Tôi bất chợt cảm thấy gió lạnh phần thân dưới, mới vỡ lẽ bọn nó đã tuột quần tôi ra , chúng không ngại thoe như tôi nghĩ. Giây phút này đây trên người không mảnh vải che thân, nằm giữa một đám quỳ trần truồng vây quanh, tôi cảm thấy hồi hộp và kích thích tột độ. Từng đứa một leo lên mình tôi , từng cái liếm, nụ hôn , tôi như điên cuồng thỏa mãn như trong một giấc mơ. Chúng tôi quấn lấy nhau cho tới lúc mệt lã suốt buổi chiều hôm đó. Đêm đó tôi ngủ thật ngon , trong giấc mơ những hình ảnh cứ lập đi lập lại ,tôi còn thấy cả chú An trong đám tụi tôi, chú là người hướng dẫn, tôi thì giống một vật thí nghiệm. Những ngày sau đó tôi chìm đắm trong bể ái ân với tụi thăng Đen, nhưng thật sự tôi vẫn thấy thiếu một cái gì đó không được toàn diện.

Không bao lâu sau đó tôi cảm thấy lạc lõng và chán nản vì xung quanh lúc nào cũng bao quanh bởi tụi con nít. Tuy tụi nó hầu hết đều lớn tuổi hơn tôi nhưng đầu óc không được trưởng thành bao nhiêu, chỉ quanh đi quẩn lại mấy trò trẻ con. Thời gian này tôi có rất nhiều cảm xúc trong lòng không biết tâm sự cùng ai. Tôi không đi chung chơi với tụi thăng Đen nữa, mà dành những giây phút còn lại cho suy nghĩ về bản thân.

Tôi thấy trong mình luôn luôn xuất hiện hai suy nghĩ trái ngược, một thì thúc đẩy tôi làm những chuyện trụy lạc, còn cái kia khuyên tôi nên dừng lại những chuyện ấy. Suy nghĩ sa đọa luôn mạnh hơn, làm cơ thể tôi đòi hỏi một cách không kiểm soát được, nhưng sau khi thỏa mãn tôi lại thấy hối hận và có lỗi với ba mẹ. Tôi không dám nghĩ là mình sinh ra có một dòng máu dâm dăng như vậy.

Không giải đáp được những thắc mắc của bản thân, tôi chán nản muốn về Sài Gòn mặc dù biết là mình chưa chắc đã dám đối diện với ba mẹ trong khi lòng rối như tơ vò. Tôi xin phép bà Chín, bà rất lo nên gọi điện cho người quen ở Cà Mau nhờ đưa tôi lên Sài Gòn. Tôi không tạm biệt đám bạn nhỏ vì không biết nói gì với chúng. Chiếc thuyền nhỏ không bao lâu đã cập bến đò, tôi cảm thấy lạc lõng ngay lập tức, không hiểu tại sao mình không đợi ba xuống đón về.

Đang ngơ ngác nhìn qua nhìn lại, giữa phố chợ đông đúc chưa biết đi đường nào, bất chợt phát hiện cái vali nhỏ bé tôi đang để dưới đất bị lấy mất lúc nào không hay. Tôi

đỏ mặt vì tức, ngen ngào muốn òa khóc lên thật lớn. Bỗng cảm thấy ai chộp vào vai mình, tôi quay lại thì thấy chú An đứng đó tươi cười. Tôi như gặp được vị cứu tinh, nhào vào ôm chú, vừa mừng vừa tủi, tôi khóc ngon lành trong vòng tay vững chắc của chú An. Chú vỗ về và dẫn tôi lại chiếc xe máy của chú. Tôi cũng không biết sẽ đi đâu với chú, nhưng vẫn leo lên xe một cách ngoan ngoãn. Trên đường đi chú giải thích cho tôi biết là chú vừa nhận được điện thoại của ba; nhờ chú trông tôi dùm, hai ngày nữa ba sẽ đón tôi về.

Căn nhà tập thể của chú thật nhỏ bé, nhưng rất ngăn nắp. chỉ một phòng khách và một phòng ngủ. Tài sản của chú chỉ có chiếc giường, bộ ghế gỗ và một cái tủ quần áo. Chú cháu tôi nói chuyện đủ thứ suốt buổi trưa, nhưng chú không hề đề cập tới chuyện lúc trước. Về phần tôi; ngồi đối diện với người đàn ông đầu đời của mình tôi thấy cảm xúc dâng tràn. Chú có hỏi tôi về thời gian qua tôi làm gì; tôi không giấu được nên đành phải kể hết cho chú nghe. Chú đi từ ngạc nhiên này tới ngạc nhiên khác, nhưng sau khi biết lý do tôi muốn về Sài Gòn, chú chợt thở dài trầm não.

- Chú thật sự là kẻ có tội, chú nói, ban đầu vì kiểm chế không được chú đã hại đời cháu, nhưng lỗi của chú còn lớn hơn gấp ngàn lần, vì chú mà cháu đã sa đọa.
- Cháu không trách chú đâu, chỉ vì cháu không kiểm chế được lòng mình thôi.

Tôi cảm động quá chồm tới hôn chú, mong được chú vuốt ve lại như lúc nào. Chú chợt lùi ra, nói nhỏ và nhanh:

- Cháu đừng làm vậy! Chú không muốn gây thêm tội lỗi.

Tôi bỡ ngỡ, thất vọng và xen lẫn cả tự ái. Có lẽ chú cũng cho là tôi dâm dăng hay sao? Tôi giận dữ suốt tối hôm đó. Chú nhường cho tôi phòng ngủ và ôm chần mền ra phòng khách ngủ. Tôi trần trọc suốt đêm, đến gần 5 giờ sáng mới ngủ được.

Tôi tỉnh dậy nhìn đồng hồ đã 12 giờ trưa. Chợt tôi nghe tiếng hai người đàn ông đang nói chuyện to nhỏ, nhận ra tiếng của chú với ai đó. Tôi mở cửa phòng ngủ bước ra, trên người chỉ mặc chiếc áo sơ mi của chú An (vì đã mất vali nên không có đồ ngủ). Có một gã đang ngồi nói chuyện với chú, ngó tôi như muốn ăn tươi nuốt sống. Gã là anh họ chú An, nhưng lớn hơn chú gần hai chục tuổi, theo tôi đoán ít nhất cũng 55 tuổi. Nghe nói hắn ta làm ăn tại Sài Gòn, bộ dạng hắn cũng chứng minh được điều đó, béo phệ đầu hói, lông mày rụng gần hết. Tôi vào phòng tắm để lại sau lưng cái nhìn thèm thuồng của lão Sâm (tên lão anh họ chú An). Tôi cởi áo ra, vạt áo sau động lại một vết vàng ố, nước của tôi rỉ ra khi nằm suốt đêm thèm nhớ chú; tôi bĩu môi nói với mình: "Dơ áo thì chú ráng mà chịu, ai bảo?" Tôi chỉ hơi tiếc là chỉ còn hôm nay, không đủ thời gian để nghĩ ra chuyện chọc tức chú.

Tôi ngâm mình trong dòng nước mát, tỉnh hẳn người, dòng suy nghĩ cũng được trôi chảy hơn. Tôi nghe tiếng lão Sâm rĩ rả bên ngoài: " Sao mày nói nó mới 18 tuổi?"

không nghe rõ tiếng chú trả lời , lão lại nói " Con gái nhà ai 18 mà phát triển như 20 vậy cà ?" . Tôi nằm đó tự hào lắm, mặc dù tôi biết con gái chỉ cần có chút mùi đàn ông thì nảy nở nhanh thôi. Trong đầu tôi chợt nảy ra một ý nghĩ táo bạo, tôi sẽ làm chú An quỳ lụy dưới chân tôi. Tôi từ trước tới giờ vẫn được nuông chiều nên không thích ai từ chối mình. " Dứt khoát mình sẽ thắng! " tôi mỉm cười đắc chí.

Tôi bước ra phòng tắm mỉm cười vui vẻ , vẫn với chiếc áo sơ mi ngủ của chú trên người. Chiếc áo của chú hơi ngắn thật khó che đậy cặp đùi dài và thon của tôi. Tôi ngồi xuống kế bên chú đối diện với lão Sâm. Lão không giả vờ không để ý nhưng cặp mắt không rời khỏi tà áo vén cao lên khi tôi ngồi. Chú An vui vẻ giới thiệu và hỏi xem hai người muốn ăn gì để chú đi mua.

Khi chú rời khỏi nhà, tôi vẫn ngồi đó tiếp chuyện với lão Sâm. Tôi biết lão thật sự mất tập trung khi lão hỏi tôi liên tục về đủ thứ chuyện nhưng không hề chú ý tới câu trả lời. Tôi biết kế hoạch của mình đang đi đến chỗ quyết định thành công hay thất bại. Bây giờ tôi sẽ vào phòng giả bộ thay đồ cho lão nhìn, thì mới có chuyện để khiêu khích chú An khi trở lại. Tôi không ít thì nhiều cũng thấy ghê tởm lão ta, ngoài bộ mặt ra, lão ít nhất cũng ngang ngửa tuổi ba tôi. Tôi hồi hộp, lúng túng khi chuẩn bị đi bước kế tiếp. Thu hết can đảm tôi đứng thẳng người thật mau, định bụng nói với lão : "Cháu vào phòng thay đồ " nhưng kế hoạch nào cũng có sơ sót. Khi nhìn vào mặt lão ta, tôi thấy lão mắt lão đờ ra, nhìn đăm đăm vào phần dưới của tôi. Tôi nhìn theo ánh mắt lão, chợt then đến đỏ mặt , vì chiếc áo sơ mi bị xếp nếp khi tôi ngồi đã không tự động rủ xuống mà dính sát lên phần ngực, để cho phần lông kín của tôi phô bày ra hết. Tôi vội vàng phủ áo xuống bao ý định trong đầu tan trong mây khói, tôi không bao giờ ngờ tới chuyện này có thể xảy ra.

Lão Sâm nhìn tôi với sự tiếc nuối, tay lão giấu trong túi quần rung lên thật khẽ. Tôi quay người đi để tránh cái nhìn đó. Ngay lúc đó tôi thấy người bất chợt bị kềm chặt từ sau lưng, lão Sâm chộp tôi thật nhanh và mạnh như lão đang ở tuổi đôi mươi. Tôi đứng yên cho lão ôm . Lão không nhẹ nhàng chút nào, cái áo bị lão xé đứt cả nút, vứt xuống sàn. Lão chúi mũi vào ngực tôi ngẫu nhiên như bị đói ba năm. Tôi bắt đầu thấy sợ khi cái lưỡi hôi hám của lão tra khám khắp người tôi. Lão vật tôi xuống sàn nhà lạnh, sờ nắn khắp người tôi một cách thô bạo. Lão chợt giừng lại ngấm ngía tách phẩm của mình, rồi từ từ lòi ra dương vật cương cứng của hấn ra. Tôi phải nhắm mắt lại để khỏi phải thở dài thất vọng, vì của hấn thật nhỏ không xứng với tấm thân to béo. Lão nhấp liên tục trên người tôi, phả hơi thở hôi thuốc lá vào mặt tôi. Hai cánh tay của lão như không chịu nổi sức nặng ,run lên rồi lão hạ cả thân mình lên tôi. Tôi muốn ngất dưới trọng lượng ấy. Miệng tôi rên thật khẽ, cảm giác khoái cảm nhỏ nhoi vừa tới thì lão đã xuất tinh.

Đột nhiên cánh cửa mở ra, chú An đứng đó nhìn tôi đang trần truồng nằm dưới đất. Tôi thấy kế hoạch của mình đã thành công, mỉm cười thỏa mãn. Lão Sâm ngồi dậy kéo

quần lên, không dám nhìn mặt chú An đã ra cửa đi thẳng. Tôi chậm rãi đứng dậy không thèm mặc áo đĩnh đĩnh đi thẳng vào phòng. Sau lưng tôi nghe tiếng cửa sập lại thật mạnh, chứng tỏ chú An đang giận điên lên. Tôi mệt mỏi với chiến thắng thật trẻ con của mình, ngã thân mình lên đệm giường, lim dim mắt.

Đây là lần đầu tiên tôi làm chú An giận như vậy, cũng là lần cuối.

Chú như một người khác, lao vào phòng, không một tiếng động, lật người tôi ngựa ra, tôi chưa hoàn hồn đã lãnh một cái tát thật mạnh vào má. Tôi bất ngờ quá, chưa kịp cảm nhận cái đau thì thấy chú đứng lên tự cởi đồ ra, môi chú mím lại.

- Cháu muốn thế này chứ gì? Chú nói với giọng thật trầm

- Cháu.... chưa nói hết thì chú đã bịt miệng tôi lại.

Chú An đút đầu dương vật vào cửa mình tôi, nắc thật mạnh. Tôi đau điếng người không kêu la được vì miệng bị bịt chặt. Tôi có cảm giác mình bị hạ nhục, cảm giác giống như bị hiếp dâm. Thật là vô vọng muốn vùng vẫy cũng không được, mắt tôi nhòe đi trong nước mắt. Những cảm giác đau đớn cũng dần dần nhường lại cho khoái cảm. Khi chú An thấy tôi bắt đầu rên rỉ, chú kéo dương vật ra thật nhanh, kéo đầu tôi lên, đút dương vật vào miệng tôi nhấp liên hồi. Tôi chợt buồn ói, vì trước đây tôi chưa bao giờ làm chuyện này, dùng lưỡi muốn đẩy ra. Nhưng chú càng mạnh bạo hơn giữ chặt lấy tóc tôi, và đẩy liên tục vào miệng tôi, mặc tôi vùng vẫy. Chú chợt nhấn đầu tôi mạnh vào người chú, rồi xuất tinh vào miệng tôi. Tôi vùng vẫy dữ dội, cố đẩy chú ra, mùi tinh trùng nồng nặc xông lên mũi làm tôi ngạc thở, tôi đành nuốt hết. Chú buông tôi ra nằm xuống giường, nhắm mắt không nói một lời.

Tôi nằm sang bên kia giường, ghét chú chưa từng thấy. Tôi bật khóc, khóc thật lớn, khóc vì nửa giận chú, nửa giận mình không nên chọc tức chú làm gì. Chú như đã nguôi, vòng tay sang ôm tôi nói nhỏ, dỗ dành: "Chú xin lỗi cháu!" Tôi càng khóc to hơn. Chú hôn miệng tôi không cho tôi khóc. Chú hôn khắp mặt tôi, vuốt ve thân thể tôi. Tôi mê ly trong từng cái vuốt. Tôi không còn biết gì nữa, cuốn lấy chú, hôn khắp người chú, mân mê nút dương vật chú. Chúng tôi lại làm tình một lần nữa, nhưng lần này thật êm dịu nhẹ nhàng, nâng niu nhau từng tí. Suốt đêm hôm đó tôi và chú An quấn lấy nhau không rời.

Sáng hôm sau tôi rời Cà Mau ngồi bên ba với một nụ cười nở trên môi. Tên Tài xế vẫn nhìn lên tôi qua kiếng chiếu hậu, tôi không để ý tới hắn. Ba hỏi tôi: "Có chuyện gì vui con kể cho ba nghe với!" Tôi nói: "Không có gì đâu ba ạ! Con chỉ hiểu bản thân mình hơn trước thôi!".

Cà Mau còn đây trong kí ức tôi. Một bài học giá trị trong đời mà tôi sẽ không tìm lại được ở chốn phồn hoa đô thị.

Hết

www.conheo.com & Blue Jeans